

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/42/2012
Identifikačné číslo spisu:	1308213442
Dátum vydania rozhodnutia:	16.08.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1308213442.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: Klaudia Markova - Claudia, Krížna č.20, Bratislava, IČO: 17 493 820, zast. advokátskou kanceláriou MULARČÍK A PARTNERI, s. r. o., Nám. Martina Benku č. 15, Bratislava proti žalovanej: Loď, s. r. o., Bojnická ul.č. 3, Bratislava, IČO: 36 772 186, zast. advokátskou kanceláriou Mojžiš a partneri, s. r. o., Karadžičova č. 8/A, Bratislava, o zaplatenie 5 870,36 eur s prisl. o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 9. marca 2011, č. k. 3Cob/255/2010-151, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie o d m i e t a .

Žalovaná j e p o v i n n á nahradit' žalobkyni trovy do volacieho konania vo výške 250,18 eur na účet právneho zástupcu.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava III. rozsudkom zo dňa 10. mája 2010, č. k. 25 Cb 26/2009-113 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 5 566,77 eur so 14 % úrokom z omeškania ročne od 09. 08. 2007 do zaplatenia a žalobkyni priznal náhradu trov konania. Vo zvyšku žalobu zamietol.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobkyňa si uplatnila proti žalovanej právo na zaplatenie faktúr za dodávku a polozenie koberca a materiál na Halloween.

Súd vykonal dokazovanie vyjadreniami zástupcov, výsluchom žalobkyne a svedkov a listinnými dôkazmi.

Žalobkyňa faktúrou č. 512007 vyúčtovala žalovanej sumu 9 146 Sk / 303,59 eur / za materiál dodaný podľa dodacieho listu č. 080807 zo dňa 8. augusta 2007, ktorý obsahoval presnú špecifikáciu predmetnej dodávky. Žalobkyňa faktúrou č. 382007 vyfakturovala žalovanej sumu 167 704,32 Sk / 5 566,77 eur /, ktorá obsahovala položky: koberec 152 m, pokládku 152 m a dopravu. Faktúra bola vystavená dňa 8.augusta 2007. Faktúra a dodací list bol potvrdený žalovanou.

Žalobkyňa uviedla, že bola uzavretá ústna zmluva vo februári 2007 na dodávku koberca a jeho položenia, ktorému predchádzalo zameranie na mieste položenia / loď kotviaca na Tyršovom námestí /. Dodávka bola realizovaná a vyfaktúrovaná faktúrou č. 382007, ktorú žalovaná nezaplatila. Taktiež na základe ústnej dohody o kúpnej zmluve z októbra 2007 bol žalovanej dodaný tovar na Halloween a to na podklade telefonickej objednávky p. N. K., prevádzkara na lodi. Tovar bol vyfaktúrovaný faktúrou č. 512007. Faktúra nebola zaplatená.

Žalovaná namietala neexistenciu právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, pretože vo februári 2007, kedy mala byť zmluva uzatvorená ešte spoločnosť neexistovala, nebola zapísaná v obchodnom registri.

Žalobkyňa uviedla, že s konateľkou žalovanej mala dlhodobý kamarátsky vzťah, až do decembra 2007, preto bola zmluva uzavretá ústne, bez písomnej formy. Konkrétny druh koberca bol vybraný architektkou Janou Domitrekovou, ktorá realizovala interiér lode. Pri výbere koberca sa radila s odborným poradcom na výstavbu plavidiel Doc. Ing. N. N., Csc. Tak, aby zodpovedal špecifickému prostrediu na lodi.

Svedkovia S. U. a N. I. vypovedali, že boli subdodávateľmi prác pre žalobkyňu a pred samotnou pokládkou koberca boli viackrát na lodi za účelom zamerania, zmerania vlhkosti a obhliadky podlahy. Položenie koberca bolo vykonané v júli 2007. Na preukázanie realizácie - položenia koberca žalobkyňa predložila do spisu fotodokumentáciu.

Dňa 12. augusta 2008 žalovaná písomne reklamovala dodávku prostredníctvom Petra Mišinu s tým, že pokládka bola vykonaná nekvalitne, nakoľko došlo k odlepeniu a dvíhaniu spojov koberca, ako i to, že koberec bol nevhodný do vlhkého prostredia.

Žalobkyňa na reklamáciu uviedla, že dodala koberec podľa výberu investorky a architektky. Ďalej poukázala na záplavy z augusta 2007, kedy bol interiér lode pre nekvalitné utesnenia paluby a okenných otvorov vytopený cez dve podlažia, čím došlo k znehodnoteniu koberca, preto reklamáciu neuznala.

Z vykonaného dokazovania mal súd za zistené, že v čase kedy mala byť zmluva uzavretá, žalovaná spoločnosť neexistovala, bolo však nepochybne preukázané, že koberec bol na loď kotviacu na Tyršovom námestí, ktorú prevádzkuje žalovaná, dodaný. Táto skutočnosť bola preukázaná svedeckými výpoveďami svedkov p. U. a p. I., z fotodokumenácie založenej do spisu, ako i z návrhu na hmotno-právne urovnanie / l. č. 96 /, ako aj z reklamácie žalovanej.

Súd mal v konaní za preukázané, že účastníci síce platne zmluvu o dielo neuzavreli, nakoľko v čase objednávky žalovaný ako subjekt práva neexistoval, ale bolo nepochybne preukázané, že koberec bol žalovanej dodaný, vrátenie jeho položenia a dopravy, pričom cenu žalovaná nezaplatila, čím sa bezdôvodne obohatila na úkor žalobkyne, teda bezdôvodné obohatenie musí vydať. V tomto prípade vzhľadom na charakter plnenia t.j. dodanie koberca, ktorý je položený v priestoroch lode, ktorá je využívaná na spoločenské podujatia, ako i na dobu, ktorá od položenia koberca uplynula /júl 2007/, nie je dobre možné a ani to nemožno spravodlivo od žalobkyne požadovať, aby predmet plnenia prevzala, ktorý je dlhodobým užívaním znehodnotený. Z tohto dôvodu bolo v danom prípade nutné rozhodnúť o poskytnutí peňažnej náhrady, ktorá musí zodpovedať ekonomickej hodnote bezdôvodného obohatenia v čase jeho získania. Žalovaná výšku ceny nikdy nenamietala.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobe v tejto časti vyhovel v plnom rozsahu. Zároveň priznal aj úrok z omeškania 14 % ročne zo sumy 167 704,50 Sk 15 566,77 eur od 09. 08. 2007. Výšku úroku z omeškania je v súlade s § 369 ods. 1 obch. zák., t. j. o 10 % vyšší než základná úroková sadzba NBS platná v prvý kalendárny deň kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu.

V časti nároku na zaplatenie faktúry č. 512007 / materiál na Halloween / súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, pretože žalobkyňa nepreukázala tento nárok dostatočne relevantnými dôkazmi.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. podľa pomeru úspechu v konaní tak, ako

vyplýva z výroku a odôvodnenia rozsudku.

Žalovaná podala proti rozsudku v časti, ktorou bolo žalobe vyhovené, v zákonnej lehote odvolanie a navrhla rozsudok v napadnutej časti zmeniť a žalobu zamietnuť resp. zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Odvolanie odôvodnila tým, že na základe vykonaného dokazovania súd ustálil pre žalovanú extrémne prekvapivý skutkový stav, z ktorého vyvodil nepredvídateľný právny záver. Zdôraznila, že nie je majiteľom plavidla kotviaceho na Tyršovom nábreží, preto nemohla byť osobou, ktorá plnenie prijala. Súd sa nevysporiadal s jej pasívnou legitimáciou. Uplatnila si náhradu trov konania.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že v konaní dostatočne preukázala svoje tvrdenia o tom, že koberec dodala žalovanej, čomu nasvedčujú výpovede svedkov, emailová korešpondencia. Dôkazom je i reklamácia koberca žalovanou. Rozsudok v napadnutej časti považuje za správny a navrhla ho potvrdiť a priznať trovy odvolacieho konania tak, ako si ich vyčísliť v odvolaní.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods.1 a § 214 ods. 1 O. s. p. a zistil, že napadnutý rozsudok je vecne správny.

Odvolací súd sa s poukazom na ust. § 219 ods.2 O. s. p. stotožnil s názorom vysloveným súdom prvého stupňa čo do skutkových zistení aj právneho posúdenia.

Odvolací súd konštatoval vecnú správnosť napadnutého rozsudku a v podrobnostiach odkázal na jeho odôvodnenie. K odvolaniu žalovanej odvolací súd uviedol, že v odvolaní neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti poukazujúce na nesprávny postup súdu alebo nesprávne právne posúdenie vecí. Navyše na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku doplnil, že dodanie koberca žalovanému potvrdzuje aj jeho reklamácia zo dňa 12. augusta 2008 / na l. č. 61 spisu /.

Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. v prospech úspešnej žalobkyne tak, ako vyplýva z výroku a odôvodnenia rozsudku.

Žalovaná podala proti odvolaciemu rozsudku dovolanie podaním zo dňa 10. januára 2011 podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

V dovolaní uviedla, že rozhodnutím súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom vzhľadom pre nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu pre nedostatok odôvodnenia. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia považuje za porušenie práva na spravodlivý súdny proces, ktoré napĺňa znaky odňatia možnosti konať pred súdom / § 237 písm. f/ O. s. p. /. V tejto súvislosti poukázala na čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Podľa dovolateľky riadne odôvodnenie rozsudku ustanovuje § 157 ods. 2 O. s. p., ktorým je súd viazaný. V odôvodnení má byť vysvetlené, ktoré skutočnosti mal za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonával ďalšie navrhované dôkazy / vypočuť svedka Mišinu / a ako vec právne posúdil, pričom dbá o presvedčivé odôvodnenie. Nedostatok odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, teda ide o vadu podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

Dovolateľka má za to, že v danej veci ani súd prvého stupňa, ani odvolací súd rozsudky riadne neodôvodnili, čím jej bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Dovolateľka sa v priebehu konania bránila tým, že faktúra mala byť vystavená na s. r. o. LAYUCH, žalovaná si nič u žalobkyne neobjednala, v deň vzniku zmluvy ani právne neexistovala, práce alebo materiál neprevzala. Stavebný denník nebol vedený, pretože nemá žiadny vzťah ku kotviacemu plavidlu.

Ďalej v dovolaní uviedla, že ani jeden zo súdov vyjadreniu žalovaného ohľadne p. Mišinu, ktorý nebol konateľom, zamestnancom ani prevádzkovateľom žalovanej, teda nebol oprávnený podať reklamáciu, ktorými skutočnosťami sa súdy nezaoberali.

Výtýka rozhodnutiam nedostatočné odôvodnenie vysloveného právneho názoru. Poukázala na to, že aj pri postupe podľa § 2019 ods. 2 O. s. p., musí odvolací súd odpovedať na podstatné a právne významné dôvody nastolené v odvolaní a nemôže sa obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

V dovolaní namietala nedostatok pasívnej legitimácie, čím sa podľa jej názoru súdy nezaoberali.

Poukázala na to, že odvolací súd nenapravil nedostatky rozhodnutia súdu prvého stupňa a nesprávne právne vec posúdil. Uviedla, že bezdôvodné obohatenie si žalobkyňa neuplatnila. Navrhla rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s enunciatom a odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa, ako i súdu odvolacieho. S názorom o nedostatočnom odôvodnení rozsudkov nesúhlasí, pretože súdy postupovali v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p. Navrhla dovolanie zamietnuť a priznať trovy právnej služby vo výške 250,18 eur / za jeden úkon vrátane režijného paušálu a 20 % DPH /.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd do volací / § 10a ods. 1 O. s. p. / vec preskúmal podľa § 242 ods. 1 a § 243 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní rozsudku v rozsahu napadnutého dovolaní a konaní, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ust. § 237 až § 239 O. s. p.

Z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné dovolaním napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo povahu predmetu konaní. Spôsobilým predmetom dovolania je podľa tohto ustanovenia rozhodnutie vydané odvolacím súdom v odvolacom konaní. Na to, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti / § 242 ods. 1 /. V prípade, že dovolací súd zistí, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal.

Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je však daná len tvrdením dovolateľa, ale len skutočnosťou, že k vade v zmysle § 237 rozhodnutím odvolacieho súdu skutočne došlo.

V predmetnej veci podala žalovaná dovolanie proti potvrdzujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu z dôvodu jeho vecnej nesprávnosti a procesného pochybenia odvolacieho súdu.

Ak je dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým bol výrok rozsudku súdu prvého stupňa potvrdený, je dovolanie prípustné len vtedy, ak súd vyslovil prípustnosť dovolania, pričom v predmetnej nejde o tento prípad. Z uvedeného teda vyplýva, že zákonné podmienky pre podanie dovolania podľa § 238 O. s. p. neboli splnené.

Podľa § 242 ods. 1 O. s. p. dovolací súd preskúma rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu napadnutého výroku, ktorý vymedzuje kvantitatívna stránka dovolania. Dovolací súd je teda viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i uplatneným do volacím dôvodom.

Z podaného dovolania vyplýva, že dovolateľka nesúhlasila s názormi vyslovenými prvostupňovým, ako i odvolacím súdom jednak z vecného hľadiska ako i procesného, najmä vytykala nespreskúmateľnosť odvolacieho rozsudku pre nedostatok odôvodnenia, čo považuje za procesnú vadu podľa § 237 písm. f/ O. s. p., z ktorého dôvodu dovolanie podala.

Odvolací súd o podanom odvolaní rozhodol tak, že rozsudok v napadnutej časti potvrdil podľa § 219 ods. 2 O. s. p.

Pokiaľ sa odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku stotožnil s názorom vysloveným súdom prvého stupňa podľa § 219 ods. 2 O. s. p., nemožno túto skutočnosť považovať za vadu, ktorá by napĺňala predpoklady zákonom stanoveného dovolacieho dôvodu len preto, že účastník s rozhodnutím nesúhlasí. Ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. reaguje na súdnu prax v prípadoch úplných a presvedčivých rozhodnutí súdov prvého stupňa, keď odôvodnenie rozhodnutia odvolacím súdom je kopírovaním vecne správnych dôvodov napadnutého rozsudku. V takýchto prípadoch rozhodnutie obsahuje účastníkom známe podania, známy napadnutý rozsudok a v závere obsahuje stručné konštatovanie o správnosti a presvedčivosti napadnutého rozhodnutia, s ktorým sa odvolací súd plne stotožnil. Zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožní s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, nemusí v odôvodnení odvolacieho rozhodnutia uvádzať / kopírovať / všetky dôvody uvedené v napadnutom rozhodnutí, ale sa môže v odôvodnení obmedziť len na konštatovanie vecnej správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne ich doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia. V predmetnej veci sa odvolací súd stotožnil s výrokom i odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, ktorú skutočnosť dovolací súd nevyhodnotil ako procesné pochybenie.

Podľa § 237 písm. f/ O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práva a právom chránených záujmov. Skutočnosť, že súd nevykoná účastníkmi navrhované dôkazy, ani takýto jeho postup nemožno hodnotiť ako odňatie práva konať pred súdom. Rozhodnutie vyjadruje nezávislé postavenie súdu pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal, vrátane nezávislého rozhodovania o tom, ktoré dôkazy vykoná. O takýto prípad by išlo však vtedy, ak by súd svojim procesným postupom odňal účastníkovi možnosť navrhnúť vykonanie dôkazov, čo v tomto prípade nebolo preukázané. Podľa názoru dovolacieho súdu nedošlo pri rozhodovaní odvolacím súdom k takým procesným vadám konania, ktoré by mali za následok vyslovenie, že účastníkovi / žalobkyni / bola odňatá možnosť konať pred súdom tak, ako to predpokladá ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Podľa č. 46 ods. 1 ústavy sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, pričom základné právo na súdnu ochranu neznamena právo na úspech v konaní pred súdom / II. ÚS 4/94, I. ÚS 40/95 /. K porušeniu ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu resp. na spravodlivý proces by podľa dohovoru mohlo dôjsť rozhodnutím všeobecného súdu nielen tým, keby tento fakticky odňal možnosť komukoľvek domáhať sa alebo brániť svoje právo na všeobecnom súde / II. ÚS 8/2001 /, ale aj tým, že súd rozhodol arbitrárne, bez náležitého odôvodnenia svojho rozhodnutia, alebo ak by sa pri výklade a aplikácii zákonného predpisu natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam. Naplnenie uvedených skutočností však v predmetnej veci nebolo zistené. Odôvodnenie odvolacieho rozsudku je jasné a zrozumiteľné, obsahuje vyhodnotenie výsledkov dokazovania a vyslovenie právneho názoru s odôvodnením.

Dovolací súd vyslovil, že článok 6 ods. 1 dohovoru nemožno chápať tak, že vyžaduje podrobnú odpoveď na každý argument, pričom odvolací súd sa pri rozhodovaní o odvolaní môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu / García Ruiz proti Španielsku /. Pokiaľ sa odvolací súd po preskúmaní veci a napadnutého rozsudku stotožní s názorom vysloveným prvostupňovým súdom bez toho, aby vytkol

obsah odôvodnenia rozsudku, nemožno ani túto skutočnosť považovať za vadu, ktorá by napĺňala predpoklady zákonom stanoveného dovolacieho dôvodu len preto, že účastník s rozhodnutím nesúhlasí.

Zároveň dovolací súd tiež poukázal na to, že Ústava Slovenskej republiky neupravuje dôsledky jednotlivých procesných nesprávností ku ktorým v praxi dochádza v súdnych konaniach, ani nestanovuje predpoklady ich možnej nápravy v opravnom konaní. Úpravu ústavne garantovaného práva na súdnu ochranu obsahuje Občiansky súdny poriadok, ako aj predpoklady a podmienky, za ktorých možno v dovolacom konaní procesné nesprávnosti konania súdov nižších stupňov napraviť. Procesné vady taxatívne vymedzuje ust. § 237 O. s. p., ktoré zakladajú prípustnosť dovolania. Občiansky súdny poriadok považuje, okrem procesných vád vymenovaných v § 237 O. s. p., aj iné vady, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, za relevantný do volací dôvod / § 241 ods. 2 písm. b/, c/ O. s. p. /, avšak vady tejto povahy prípustnosť dovolania nezakladajú. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu zakladá „ inú vadu konania“, podľa § 241 ods. 2 O. s. p., nie však vadu procesnú podľa § 237 O. s. p.

V preskúmvanej veci dovolateľ dôvodil v dovolaní najmä existenciou procesnej vady konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. v spojení s § 241 ods.2 písm. a/ O. s. p., ku ktorému názoru dovolací súd vyslovil, že v konaní neboli zistené také procesné vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávnosť napadnutého rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dovolanie podľa § 243b ods. 4 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 5 O. s. p tak, že žalobcovi priznal trovy dovolacieho konania za jeden úkon / vyjadrenie k dovolaniu /, paušálnu náhradu a 20 % DPH v celkovej výške 250,18 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.